

[Aksel Larsen.]

direkte til Forbrugerne i København. Det er jo netop, antager jeg da, for at regulere dette, at man vil samle Prisforhøjelsen ind i en Fond under Landbrugsministeren, men jeg henstiller altsaa, at vi faar Besked om, hvorledes Pengene er tænkt fordelt.

Hvad Mælkepriserne angaar, noterer jeg med Glæde, at man nu endogsaa fra Regeringens Side har opdaget, at der er noget galt. Jeg har gennem snart 5 Aar hvert Aar her i Tinget fremhævet, at der maatte gribes ind med Hensyn til dette Spørgsmaal i Prisudviklingen saavel som paa en Række andre Omraader. Jeg har fremholdt netop Mælkepriserne som et af de mest slaaende Eksempler paa, hvorledes Forbrugerne betaler for dyrt, hvad Producenterne faar afregnet for billigt. Jeg har delvis talt for døve Øren, ingen har villet gaa ind paa Tanken om en Regulering paa dette Omraade; men nu endelig kommer Landbrugsministeren og siger, at nu kan han se, der er noget galt, og man maa undersøge, hvad der kan gøres. Jeg henstiller, at Undersøgelserne bliver ført videre med størst mulig Kraft, og at der snarest muligt kommer et Resultat ud af det, for det kan ikke blive ved at gaa, som det er gaaet hidtil.

Jeg vil protestere mod Ministerens Beregninger over, hvor meget den foreslaaede Lov betyder. Ministeren siger, at Prisforhøjelsen paa Mælk i Henhold til dette Lovforslag ikke kan antages at blive mere end 1 à 1½ Øre pr. kg, og det vil efter Ministerens Beregninger sige ca. 3 Kr. aarlig pr. mælkeforbrugende Individ i Danmark, hvilket Ministeren synes ikke er saa forfærdeligt. Nu skulde Ministeren tage i Betragtning, at der findes jo Familier her i Landet, der er større end een Person. I Særdeleshed for børnerige Familier vil det komme til at betyde mange Gange 3 Kr. aarlig, hvis de skal opretholde det hidtidige Forbrug af Mælk, og det er saaledes alene efter Beregningen med 1½ Øre pr. kg en meget alvorlig Beskatning.

Dertil kommer imidlertid, at vi ved jo, at det bliver ikke ved de 1½ Øre pr. kg. De Tal, Ministeren i øvrigt har givet os, modsiger en saadan Antagelse paa det kraftigste. Ministeren nævner selv som Eksempel, at i en bestemt Periode er den Pris, hvorefter der afregnes til Leverandørerne, steget med ca. 3 Øre, medens den Pris, Forbrugerne i København maa betale, er steget 6 Øre. Altsaa, hvis noget lignende bliver Tilfældet her, bliver der ikke Tale om 3 Kr., men 6 Kr. pr. mælkeforbrugende

Individ i Ekstraforhøjelse. Men dertil kommer, at der jo er Chancer for langt større Stigning — jeg har ogsaa i den velinformerede Regeringspresse set Beregninger, hvorefter det vilde komme til at koste helt op til 7 Øre mere for Mælk leveret til Forbrugerne i Hovedstaden.

Jeg vil ikke benytte Tiden til at udmale, hvilke alvorlige Følger dette kan faa for Folkesundheden i det hele taget, men blot fastslaa, at det maa Ministeren og Regeringen tage i Betragtning og saa se, om man ikke kan finde Veje til helt at undgaa enhver Forhøjelse af Mælken for Forbrugerne. Jeg finder ikke, det er tilstrækkeligt, at man vil sikre de fattige eller særlig børnerige Familier Mælk til den hidtidige Pris — jeg ved heller ikke, hvilke Metoder man vil anvende dertil, vi har ingen Oplysninger faaet herom, maaske er Regeringen endnu ikke selv helt klar derover —, jeg synes i det hele taget, at denne Regering, som tillader sig at lægge Loft over Arbejdernes Lønninger, maatte se det som en af sine vigtigste Opgaver at bekæmpe enhver Prisstigning og aldeles ikke selv være medvirkende til yderligere Prisstigning.

Vi fik fastslaaet af Regeringens Medlemmer selv, da Overenskomstloven blev behandlet her i Tinget og i Landstinget, at de Forhøjelser i Lønningerne, der var Tale om, var yderst beskedne og kun dækkede en Del af den Prisstigning, der allerede var konstateret. Umiddelbart efter at Lønningerne var fastsat ved Lov, kom Regeringen med sin Sukkerordning, hvorved Sukkerprisen yderligere blev forhøjet; nu kommer man med en alvorlig Forhøjelse af Priserne paa Smør og andre Mælkeprodukter. Brødspriserne skal i Vejret — jeg tror fra denne Uge —, Bryggerierne bebuder en Stigning i Ølprisen, og der er snart sagt ikke det Produkt, som Befolkningen bruger til daglig, uden at Priserne er i stadig og meget alvorlig Stigning. Det er en Falliterklæring fra Regeringen, at den ikke ved andet Middel mod Krisen end at medvirke til en yderligere Prisstigning, og jeg henstiller, at Regeringen, inden dette Lovkompleks er gaaet gennem Rigsdagen, forsøger paa at finde Veje og Midler til at undgaa dette.

Jeg vil i øvrigt sige, at selve Ministerens Fremsettelsestale egentlig direkte argumenterer mod Kriseforanstaltninger som disse. Ministeren gav os et meget mørkt Billede af Udviklingen, af, hvad det kunde blive til i Fremtiden. Det er naturligvis sørgeligt, at dette skal være Erfaringerne fra Statsministerens Englandsrejse, men man maa jo gaa ud fra, at Landbrugsministeren er